

Davut'un Câlût'u (Goliath) sapan taşıyla öldürmesini tasvir eden bir resim.
T.W. Wilson, *Through the Bible*, London and Glasgow: Collins, 1947, s.192.

İki Kral - İki Hikâye: Kral Saul ve Kral Davut -Tarih ve Mitoloji Işığında Bir Okuma-

Ali Osman KURT*

Atıf/©: Kurt, Ali Osman (2009). İki Kral - İki Hikâye: Kral Saul ve Kral Davut, -Tarih ve Mitoloji Işığında Bir Okuma-, Milet ve Nihal, 6 (1), 261-287.

Özet: İsrailoğulları tarihinde, tarihle mitolojinin iç içe girdiği en önemli örneklerden birisi, hiç şüphesiz Kral Saul ve Kral Davut'un hikâyeleridir. Halef selef olan bu iki kralın, İsrailoğullarına kral seçilmelerinde Tanrı'nın açık bir müdahalesi söz konusudur. Belki de iki hikâye arasındaki en temel ortak nokta da bu yöndür. Yani kimin kral olacağına Tanrı tarafından önceden belirlenmesidir.

İsrailoğullarının aynı zamanda ilk kralı olan Saul, halkın peygamberden bir kral istemeleri neticesinde Tanrı'nın bizzat belirlemesiyle seçilir. Saul, savaşlarda büyük başarılar kazanmasına, kuzey ve güneyi birleştirmesine rağmen, işlediği bir günah yüzünden krallıktan olur. Krallık, benzer şekilde, Tanrı'nın eliyle Saul'den alınır Davut'a verilir. Davut da selevi gibi büyük başarılar imza atar. Ancak işlediği üç günaha rağmen, krallık elinden alınmaz, hatta onun soyu, krallık dönemi sona erinceye kadar, bu görevi ellerinde bulundurlar.

İki hikâyede dikkati çeken en önemli fark, sonraki dönem gelenekte Saul görmezden gelinip başarıları önemsizleştirilirken; Davut idealize edilip yaptıkları abartılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yahuda ve Benyamin Kabilesi, Samuel, Tâlût, Câlût, Davut, Kral.

Giriş

*"Saul vurdu binlerini, Davut da on binlerini."*¹

Yahudi düşüncesine göre Yehova, İsrailoğullarının tek ve biricik kralıdır.² Onun dışında bir kral benimsemek, kabul edilemez bir

* Yrd. Doç. Dr., Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dinler Tarihi Anabilim Dalı.

¹ I. Samuel 18/7.

durum olarak görülür.³ Musa'ya kadar Yahudilerin idaresi, doğrudan Tanrı'dan aldığı vahyi insanlara aktaran peygamberler aracılığıyla gerçekleştirilmiştir.

Musa'nın halefi olan Yeşu'dan sonra lidersiz kalan halkı "softim" denilen hâkimler idare etmiştir. Ancak hâkimler, kral değil birer halk kahramanıdır. Hâkimler, seçilmiş insanlar da değildir. Bunlar, Dvora, Gideon ve Samson gibi, liderlikleri tamamen kendi yetenek ve becerileri sayesinde herkesçe kabul edilmiş kişilerdir.

Hâkimler döneminden sonra İsrailoğullarına peygamber olarak Samuel gönderilir. İsrailoğulları, Samuel peygamberden, diğer milletlerin birer krallarının oluşuna da özenerek, toplumda görülen başıboşluk, yozlaşma ve bozulmalara bir çözüm bulacak birisini kral olarak atamasını isterler.⁴

Krala Duyulan İhtiyacın Sebepleri

Hâkimler kitabının sonlarında İsrailoğullarının kral istemelerinin alt yapısı mahiyetinde yaşanan bazı olaylardan bahsedilir. Yaşanan tatsız olaylar anlatılırken, hikâyenin başında veya hemen akabinde "O günlerde İsrail'de kral yoktu", "Ve vaki oldu ki, İsrail'de kral olmadığı o günlerde", "O günlerde İsrail'de kral yoktu. Herkes gözünde doğru olanı yapardı."⁵ denilerek yaşanan bu olayların sebebi, bir kral olmamasına bağlanır.

² Spinoza, "Teokrasi" terimine en iyi örneğinin İbraniler olduğunu söyler. Onlar, Musa'nın tavsiyesini dinleyerek haklarını hiçbir ölümlüye değil, ancak Tanrı'ya devredeceklerine karar vermişlerdir. Yine onlar tereddüt etmeden, hepsi eşit bir biçimde ve tek bir ağızdan, Tanrı'ya ve onun bütün buyruklarına itaat edeceklerine ve onun peygamber vahyi aracılığıyla duyuracağı kanundan başka kandan tanımayacaklarına söz vermişlerdir. Böylece onlar, devletin gücünü sadece Tanrı elinde bulundurmuş ve *Tanrı'nın krallığı* diye adlandırmışlardır. Bu devletin düşmanları da doğal olarak Tanrı'nın düşmanları olarak kabul edilmiştir. Bkz. Benedict De Spinoza, *A Theologico-Political Treatise and Political Treatise*, (Translated from Latin: R.H.M. Elwes), Dover Publications, New York, 1951, s. 219-220.

³ Yehova'nın krallığı ile ilgili bkz. Marc Zvi Brettler, *God is King/Understanding an Israelite Metaphor*, JSOT Press, Sheffield, 1989.

⁴ "...Şimdi öteki uluslarda olduğu gibi bizi yönetecek bir kral ata." I. Samuel 8/5.

⁵ Hâkimler 18/1; 19/1; 17/1-6;

İsrailoğulları kabileleri arasında cereyan eden ve büyük yankı uyandıran bir olay şu şekildedir: Efrayim bölgesinden bir Levili, Beytlehem'den bir cariye alır. Kadın onu başkasıyla aldattır ve babasının evine döner. Levili, tekrar Beytlehem'e gidip eşini alır ve döner. Dönüş yolunda Benyamin kabilesinin yaşadığı Giva'da bir evde gecelerler. Burada bazı kimseler, tıpkı Sodom-Gomera halkının Lut'tan misafirlerini istemesi gibi, ev sahibinden birlikte olmak için Leviliyi isterler. Ev sahibi, Lut'un dediği gibi, onlara kendi kızlarını ve misafirin cariyesini teklif eder. Sonra bizzat Levili tarafından cariye onlara zorla teslim edilir. Adamlar tüm gece kadınla beraber olur ve sonunda onu öldürürler. Levili, cesedi eve götürüp on iki parçaya böler ve İsrail'in on iki kabilesine dağıtır.⁶

İsrailoğullarının tamamı, bu kötülüğü yapan Benyamin oğullarıyla savaşmış onlardan buldukları herkesi, hayvanları kılıçtan geçirirler, şehirleri de ateşe verirler. Üstelik Benyamin kabilesinden olanlara kız vermemeye yemin ederler. Hâkimler kitabında bu olay nakledildikten, daha önce söylenen "O günlerde İsrail'de kral yoktu. Herkes gözünde doğru olanı yapardı." cümlesi aynen tekrar edilerek son bulur.⁷

Hâkimler kitabındaki söz konusu bu yerlerde, İsrail'de bir krala ihtiyaç olduğu anlatılmak istenmektedir. İnsanların ahlakî seviyesi düşmüştür. Bir çözüm bulunmazsa, kavimler bir iç savaşla birbirlerini yok edecektir. Burada İsrailoğullarının kral istemelerinin haklılığı vurgulanmakta, zihinlerde siyasî bir liderin bazı problemleri çözeceği izlenimi yaratılmaktadır. Daha açık bir ifadeyle, vurgulanmak istenilen husus, İsrailoğulları birleştirilmeli, toplumun ahlakî seviyesi yükseltilmeli ve İsrail'in düşmanları yok edilmelidir. Bunu yapacak tek güç ise bir kralın varlığıdır.

Hâkimler kitabının sonunda yer alan krallığın gerekliliği temasını, Samuel kitabındaki halkın krallık talebi takip eder. Bu talep, Samuel tarafından Tanrı'nın krallığını reddetmeyle eşdeğer görülür ve kabul edilmek istenmez. Fakat Yehova "reddettikleri sen

⁶ Bkz. Hâkimler 19/1-30.

⁷ Bkz. Hâkimler 20 ve 21.

değilsin, ancak üzerlerine krallık etmeyeyim diye beni reddettiler”⁸ diye rek peygamberden, halkın bu talebini yerine getirmesini ister. Fakat kral seçimi sonrasında neyle karşılaşacaklarını da onlara önceden haber vermesini öğütler:

“Size krallık yapacak kişinin yönetimi şöyle olacak: Oğullarınızı alıp savaş arabalarında ve atlı birliklerinde görevlendirecek. Onun savaş arabalarının önünde koşacaklar. Bazılarını biner, bazılarını ellişer kişilik birliklere komutan atayacak. Kimisini toprağını sürüp ekini biçmek, kimisini de silahların ve savaş arabalarının donatımını yapmak için görevlendirecek. Kızlarınızı itriyatçı, aşçı, fırıncı olmak üzere alacak. Seçkin tarlalarınızı, bağlarınızı, zeytinliklerinizi alıp hizmetkârlarına verecek. Tahıllarınızın, üzümünüzün ondalığını alıp saray görevlileriyle öbür hizmetkârlarına dağıtacak. Kadın erkek kölelerinizi, seçkin boğalarınızı, eşeklerinizi alıp kendi işinde çalıştıracak. Sürülerinizin de ondalığını alacak. Sizler ise onun köleleri olacaksınız. Bunlar gerçekleştiğinde, seçtiğiniz kral yüzünden feryat edeceksiniz. Ama Rab o gün size karşılık vermeyecek.” (I. Samuel 8/10-18).

Yehova'nın uyarı ve tehditlerine ve başlarına geleceklere aldırmaksızın, onlar krallıkta ısrar ederler. Bu ısrar, İsrailoğulları tarihinde yeni bir dönemin, Krallar Dönemi'nin başlangıcı kabul edilir. Bu dönemin ilk kralı da Benyamin kabilesinden *Saul* olur. Kralın, diğer kabilelerin savaştıkları ve kızlarını onlara vermemeye yemin ettikleri bu kabileden seçilmesi ise dikkate şayandır.

Yaşasın Kral: Saul ve Krallığı

Saul'ün, Tanah'ta tarih sahnesine çıkışıyla kral seçilişi aynı zamana denk düşer. İsrailoğulları, Samuel önderliğinde kral seçimini gerçekleştirmek için toplandıkları bir anda, Saul tesadüfen⁹ orada bulunur. Böylece o, kendi halinde babasının hayvanlarını otlatan bir çobanken, o gün İsrailoğullarının kralı olur.

⁸ I. Samuel 8/6-7; I. Samuel 19/17-19.

⁹ Tesadüflük, Saul açısından. Yoksa Tanah'a göre Tanrı'nın onu yönlendirmesi söz konusudur.

Tanah'ta Saul'ün kral seçilmesinde Tanrı'nın sürece müdahalesi açıkça görülür. Tanrı, hem öfkesinin bir sonucu olarak kral isteyen topluluğa bir ders vermek, hem de merhametinin sonucu olarak onları düşman elinden kurtarmak için, Saul'ü peygambere gönderir ve ona "Yarın bu saatlerde sana Benyamin bölgesinden birini göndereceğim ve onu halkım İsrail'in önderi olarak meshedeceksin." der.¹⁰

Saul, hem on iki İsrail kabilesinin en küçük ve en zayıfı olan Benyamin kabilesine, hem de bu kabilenin en küçük aşiretine mensuptur.¹¹ Dolayısıyla, kabileciliğin ön planda olduğu bu toplumda, onun krallığının diğer kabile üyelerince kabul edilmesi çok kolay olmayacaktır.¹² Burada Tanrı devreye girer ve peygambere kral olacak kişinin özelliklerini açıklar. Bu özellikler, Tanrı tarafından peygambere yönlendirilen Saul'den başkasının sahip olmadığı bir özelliktir: *İsrail kavimlerinin en uzun boylusu olmak*. Samuel kitabında onun hakkında ilk bilgiler verilirken "...İsrail halkı arasında ondan daha yakışıklısı yoktu. Boyu herkesten bir baş daha uzundu."¹³ denilerek kral olacak kişinin kim olacağının ipuçları önceden verilir.

Samuel peygamber, kral seçmek için insanları bir araya toplar ve seçimi kura çekerek yapılır. Kura Saul'e çıkar. Geleneğe göre Saul, kura kendisine çıkınca, gizlenecek kadar mütevazı ve alçakgönüllü olarak tanıtılır. Bu hikâyede Saul, karışık dönemlerde İsrail'i korumak için ortaya çıkan hâkimler gibi karizmatik bir lider olarak gözükmektedir. İlk kez krallıkla tanışan halk sevinçle hep bir ağızdan "*Yaşasın kral*" diye bağırır.¹⁴

Bütün rivayetlerde Saul'ün Tanrı tarafından kral olarak seçildiği ve insanların onayıyla Samuel tarafından meshedildiği kabul

¹⁰ I. Samuel 9/15-16.

¹¹ Bkz. I. Samuel 9/21.

¹² "...Ama bazı kötü kişiler "O bizi nasıl kurtarabilir?" diyerek Saul'ü küçümsediler..." I. Samuel 10/27.

¹³ I. Samuel 9/2; krş. 10/23.

¹⁴ I. Samuel 10/17-24

edilmektedir. Samuel peygamber Saul'ü kral olarak meshettikten¹⁵ sonra, onun krallığının delili olarak üç şeyin gerçekleşeceğinden bahseder: (1) Babasının kaybolan eşeklerinin bulunması; (2) Yolda Tanrı'nın huzuruna çıkan üç adamla karşılaşması ve onların kendisin selamlayıp iki somun ekmek vermeleri; (3) Yine yolu üzerinde tapınma yerinden inen bir peygamber topluluğuyla karşılaşması ve Rabbin Ruhu'nun güçlü bir biçimde onun üzerine inmesidir. Bunları bizzat müşahede ettiği anlatılan Saul'ün, o gün farklı bir kişiliğe büründüğü, Tanrı'nın Ruhu'nun güçlü bir biçimde onun üzerine indiği ve onlarla birlikte onun da peygamberlikte bulunmaya başladığı söylenir.¹⁶

Saul'ün krallık yıllarının çoğu, İsrail'in düşmanlarına karşı savaşlarla geçer. O, İsrail'e kral olduğu zaman, Moab, Ammoni, Edom ve özellikle de Filistîlere karşı şiddetli savaşlar yapar,¹⁷ zorunlu askere almalar dışında düzenli bir ordu kurar.¹⁸ Amaleklilerle yapılan savaşın Saul açısından tarihsel bir önemi vardır. Çünkü bu savaşta ilk kez Samuel ile Saul arasında bir anlaşmazlık ortaya çıkar.¹⁹

Saul'ün Trajik Sonu

Kral Saul, şöhretinin zirvesindeyken bunalıma girer. Kralı bunalıma götüren sebepler arasında en dikkat çeken iki husustan birisi; peygamberin ve Tanrı'nın kendisini yalnız bırakması, diğeri de Davut'un halkın nazarında kendisinden daha çok sevmeye başlamasıdır. Bunlardan birincisi onu umutsuzluk ve yalnızlığa iterken, ikincisi kıskançlık ve öfkelenmesine neden olmuştur. Bazı araştırmacılar Saul'ün trajik sonunu "Çaresiz ve umutsuz bir kur-

¹⁵ I. Samuel 10/1. Septuagint versiyonunda "Sen Rabbin halkını yönetecek, onları çevreleyen düşmanlarının elinden kurtaracaksın. Rabbin seni kendi halkına önder olarak meshettiğinin belirtisi şu olacaktır." şeklindedir.

¹⁶ I. Samuel 10/1-12.

¹⁷ I. Samuel 14/47-52.

¹⁸ I. Samuel 13/2-3; 14/52.

¹⁹ I. Samuel 15.

ban” olarak görmekte ve onunla ilgili üç psikopatolojik durum tespitinde bulunmaktadır: *Depresyon, paranoya ve öfke nöbetleri*.²⁰

Kralı bu duruma götüren süreç ise kısaca şöyledir. Rivayete göre Saul, önce peygamber Samuel’e karşı bir usul hatası yapar, ardın da Tanrı’nın emrine karşı gelir. Saul’ün ilk hatası, Filistîlerle yapılacak savaş öncesinde peygamberin gelmesini ve savaşın başlaması için işaret vermesini beklemeden, kurban sunumunu bizzat kendisi gerçekleştirir.²¹ Buna çok kızan Samuel, Saul’e, krallığının sona ereceğini, yerine Tanrı’nın başka birisini getireceğini söyler.²²

Bazı araştırmacılar, Saul’ün yaptığı hata oluşunu, Tanrı’ya kurbanı bizzat kralın sunmasının, peygamber tarafından, kendi kâhinsel otoritesine karşı bir haddi aşma ve ritüel güçlerin krala ait olduğunun haksız yere iddia edilme girişimi olarak yorumlanmasına bağlarlar.²³ Kralın bu davranışı, Samuel tarafından kendi konumuna ve toplumsal imajına kötü bir şekilde meydan okuma kabul edilir.²⁴

Saul’ün ikinci hatası, Amaleklilerle savaşında onları tamamen yok etme yönündeki tanrısal emri yerine getirmemesidir. Yani o, bu savaşta kral Agak’ı öldürmeyip esir alır, hayvanlardan besili ve iyi olanlarını, Tanrıya kurban etmek amacıyla, öldürmez. Tanrı, bu davranışından dolayı, Saul’ü kral yaptığı için pişman olduğunu ifade eder.²⁵

Yehova’nın Amaleklilerin soyunun yok edilmesinin gerekçesi olarak, Mısır’dan çıktığı zaman İsrailoğullarına savaş açmaları gösterilmektedir.²⁶ Burada Tanrı, uzun zaman da geçse yapılanları

²⁰ Herman M. Van Praag, “The Downfall of King Saul: The Neurobiological Consequences of Losing Hope”, *Judaism*, 1986, C. 35, Sa: 4, s. 425; Stanley A. Cook, *Critical Notes On Old Testament History/ The Traditions of Saul and David*, The Macmillan Company, London and New York, 1907, s. 19.

²¹ I. Samuel 13/8-9.

²² I. Samuel 13/14.

²³ Bustanay Oded, “Saul”, *EJ*, CD Edition.

²⁴ Gil Nativ, “God’s Nepotism/ A Rabbinic Critique of Divine Retribution in Yoma 22b”, *European Judaism*, (2004), 37/1, s. 161.

²⁵ Bkz. I. Samuel 15/2-15, 35.

²⁶ Bkz. I. Samuel 15/2-3; Krş. Çıkış 17/8 vd.

unutmadığını, İsrailoğullarının düşmanlarından önünde sonunda intikam alacağını bir kez daha ifade etmiş olmaktadır. Saul, kral hariç bütün bir kavmi kılıçtan geçirmesine, bazıları hariç, ki onları da Tanrı'ya kurban etme amacıyla alıkoymuştur, bütün hayvanları telef etmesine rağmen, yine de emri yerine getirmemiş kabul edilir ve en ağır şekilde, yani *krallığının elinden alınmasıyla* cezalandırılır.²⁷

Saul'ün akıbeti ise Tanah'ta oldukça trajik anlatılır. Tanah'a göre, Filistilerin İsrail'e saldırmak için hazırlık yaptıkları bir sırada, Saul çok korkar. Tanrı'dan hiçbir işaret alamaz. Daha önce cincileri ve büyücüleri şehirden kovan kral, Samuel'in ruhunu çağırması için cinci bir kadından yardım ister. Samuel, kabrinden çıkıp Saul'e, işlediği hatalar yüzünden krallığın Davut'a verildiğini, bu savaşta oğullarıyla birlikte öldürüleceğini haber verir. Bu olaydan sonra Saul, Filistilerle yapılan savaşta oğullarının öldürülmesinden sonra, kendinin de öldürüleceğini anlayıp, düşman eliyle ölmek için, kendi kılıcının üzerine atlayarak ölüme gider.²⁸

Davut, kral Saul ve oğlu Yonatan'ın savaşta öldürüldükleri haberini alınca, onlar için yas tutar ve bir mersiye söyler.²⁹

Rabbanî Kaynaklarda Saul

Saul'ün fizikî güzelliği konusundaki birlikteliğe rağmen, Samuel Kitabı'nın aksine, rabbiler, İsrail'in ilk kralının başarılarını da övücü ifadelerle anarlar. Saul'ün İsrail'in ilk kralı seçilişinin sebepleri arasında, onun olağanüstü yakışıklı oluşundan bahsedilir. Öyle ki "kadınlar onunla konuşmaya can atar ve gözleri ona bakmakla bayram ederdi" denilir.³⁰ Yine onun tahta çıktığında bir yaşındaki çocuk kadar masum olduğundan ve daha önce hiç günah işlemediğinden,³¹ askerî cesaretinin ileri derecede olduğu ve savaşta hiç

²⁷ I. Samuel 15/22-23, 26, 28. Samuel, bu yönüyle aynı zamanda Tanah'taki tek otantik hayalet olma özelliğini taşımaktadır. Çünkü o, mezarından gözle görülecek şekilde dışarı çıkmış, açıkça konuşmuş ve sonra tekrar dönmüştür. Bkz. William Lyon Phelps, *Human Nature in the Bible*, Charles Scribner's Sons, New York-London, 1922, s. 117.

²⁸ Bkz. I. Samuel 28/6-19; 31/1-6.

²⁹ Bkz. II. Samuel 1/17-27.

³⁰ TB, Berakot 48b; Krş. I. Samuel 9/2; 10/23.

³¹ TB, Yoma 22b

dinlenmeden 120 mil yürüyebildiğinden;³² alçakgönüllülüğünden ve atalarının faziletli oluşundan söz edilir.³³

Saul'ün Tanrı'nın Amaleklileri toptan yok etme emrine karşı gelişi bile Samuel Kitabı'ndakinden farklı olarak, yani kralın çok sayıdaki masum insanın kanının akıtılmasına gönlünün razı olmadığı şeklinde yorumlanır. Bazı rabbiler kralın, Tevrat'ta katili bulunamayan bir kişinin kanı için en yakın yerleşim yerindeki insanları temize çıkarmak için günah takdimesi (*eglah arufah*) şart koşulduğuna göre,³⁴ yasanın burada çok sayıda kanın dökülmesine izin vermeyeceğini düşündüğünü ve emri uygulamadığını söylerler. Bazı rabbiler ise Saul'ün bu emrin gerekçesini sorgularken "Aynı gün bir hayvanın ve onun yavrusunun katledilmesini yasaklayan yasanın, aynı anda yaşlı ve gencin, yetişkin ve çocuğun yok edilmesine izin veremeyeceğini" düşündüğünü naklederler.³⁵ Yani Saul, kadınların, çocukların ve hayvanların topyekûn öldürülmesine karşı çıkmış ve kendi kendine "Ben bu kadar insanı nasıl öldürebilirim? İnsanlar günah işlediyse, hayvanların suçu nedir, onları neden öldüreyim? Eğer yetişkinler günah işlediyse, küçüklerin suçu nedir, onları hangi sebeple öldüreyim?" diye kendi kendine muhasebe yapmıştır. Bazı kaynaklarda, "Ne çok doğru ol, ne

³² <http://www.jewishencyclopedia.com/view.jsp?letter=S&artid=275> (10.10.2009).

³³ Editorial Staff, "Saul, In the Agadah", *EJ*, CD Edition; Michael J. Harris, *Divine Command Ethics: Jewish and Christian Perspectives*, Routledge, 2003, s. 103.

³⁴ Faili meçhul cinayetlerde uygulanacak yöntem şöyledir: Kimin öldürdüğü bilinmeyen birisi bulunduğu, ölüye en yakın kentin ileri gelenleri işe koşulmamış, boyunduruk takmamış bir düveyi, toprağı sürülmemiş, ekilmemiş ve içinde sürekli akan bir dere olan bir vadiye kesecekler. Levili kâhinler de oraya gidecek. Ölüye en yakın kentin ileri gelenleri, derede boynu vurulan düvenin üzerinde ellerini yıkayacaklar. Sonra da: 'Bu kanı ellerimiz dökmedi, kimin yaptığını gözlerimiz de görmedi. Ya Rab, fidyeyle kurtardığın halkın İsraili'leri bağışla. Halkını dökülen suçsuz kanından sorumlu tutma.' diyecekler. Böylece kan dökme günahından bağışlanacaklar. Rabbin gözünde doğru olanı yapmakla, suçsuz kanı dökme günahından arınacaklar." Bkz. Tesniye 21/1-9. Bu durum, İslâm hukukunda "kasâme" olarak adlandırılır. Bu yöntemle göre, katili bilinmeyen cinayetlerde öldürülen kişinin bulunduğu köy veya mahalle halkından elli kişinin Allah'a yemin ederek "Öldürmedik ve öldüreni de görmedik" diye yemin etmeleridir. Bkz. Ali Bardakoğlu, "Kasâme", İslâm Ansiklopedisi, DİA, XXIV, İstanbul, 2001, s. 528-530.

³⁵ Nativ, s. 161; Harris, s. 103; E.S., "Saul, In the Agadah", *EJ*, CD Edition.

çok bilge. Niçin kendini yok edesin?"³⁶ şeklinde tanrısal bir sözün, Saul'ün emri sorgulaması için söylendiği belirtilir.³⁷

Tanah'ta başka bir katliam haberine göre, Saul'ün Edomlu Doek'e "Sen git ve kâhinleri öldür" emri uyarınca, kadın, erkek, çoluk çocuk demeden kâhinler kenti Nov'un halkının kılıçtan geçirildiği, o gün seksen beş kâhinin öldürüldüğü aktarılır.³⁸ "Ne çok kötü ol, ne de çok akılsız. Niçin vaktinden önce ölesin?"³⁹ tanrısal sözünün, bu olay üzerine kral için söylendiği iddia edilmektedir.⁴⁰

Yine Agada'da, Saul'ün, ruhundan yardım istemek için Samuel peygamberin mezarına gidişi ve onun mezardan çıkışını anlatan bölüm farklı yorumlanır. Rabbi Elazar'ın, Samuel'in mezarından çıkıp Saul'e "Beni çıkararak niçin rahatsız ettin?"⁴¹ cümlesini okuyunca ağladığı ve kralın yanındaki kadının "Yerden çıkmakta olan bir ilah görüyorum"⁴² ifadesinde geçen "olim" (göçmenler) kavramının çoğul olduğunu, dolayısıyla mezardan bir değil iki kişinin çıktığını söylediği rivayet edilir. Ona göre bunlardan birisi Samuel, diğeri ise onun beraberinde getirdiği Musa'dır. Musa'yı çağırma sebebi olarak "Muhtemelen kendisinin dinî bir hüküm için çağrıldığını, dolayısıyla Musa'yı Tevrat'ta yazılı olmayan ve cevap veremeyeceği bir soruyla karşılaştığında, onun cevap vermesi" için yanında getirdiği şeklinde yorumlanmıştır.⁴³

İslâm Kaynaklarında Tâlût (Saul)

Kur'an'da anlatılan Tâlût (Tanah'ta Saul olarak geçer)⁴⁴ kıssasında ise Hz. Musa'dan sonraki bir dönemde İsrailoğullarının ileri gelen-

³⁶ Vaiz 7/16.

³⁷ Rabbi Jacob Ibn Chabib, *En Jacob/ Agada of The Babylonian Talmud*, (Translated into English: Rabbi S.H. Glick), U.S.A, 1919, Volume II, s. 66-67; TB, Yoma 22b.

³⁸ I. Samuel 22/18-19.

³⁹ Vaiz 7/17.

⁴⁰ Ibn Chabib, II/67.

⁴¹ I. Samuel 28.

⁴² I. Samuel 28/13.

⁴³ Ibn Chabib, III/4.

⁴⁴ Kral Saul'ün ismi, Kur'an'da "Tâlût" olarak geçer. Ancak soyu ve ailesi hakkında herhangi bir bilgi verilmez. (Bkz. Bakara 2:247-249). Tefsir kaynaklarında ise onun, Benyamin kabilesinden Kiş'in oğlu olduğu kaydedilir. (Krş. I. Samuel 9/1, 21). Yine bazı İslâmî kaynaklarda Tâlût'un ismi, onun uzun boylu oluşuyla ve-

lerinin kendilerine gönderilmiş olan bir peygamberden,⁴⁵ “Allah yolunda savaşmak için” bir kral istedikleri ifade edilir. Başlangıçta peygamber İsrailoğullarının bu taleplerini, “Size savaş yazılır da ya savaşmazsınız?” diyerek kabul etmek istemez. Ancak İsrailoğullarının bu konudaki ısrarı üzerine peygamber, Allah’ın kral olarak Tâlût’u seçtiğini haber verir. Oradakilerin Kur’an’da da Tâlût’un kral gönderildiği haber verildiğinde oradakilerin, “Biz, hükümdarlığa daha layık olduğumuz halde, kendisine servet ve zenginlik yönünden geniş imkânlar verilmemişken o bize nasıl hükümdar olur?” şeklinde itirazları anlatıldıktan sonra onlara, “Allah sizin üzerinize onu seçti. İlimde ve cüssede ona, sizden daha çok üstünlük verdi. Allah mülkünü dilediğine verir...” şeklinde cevap verilir. Hemen devamındaki ayette ise “Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut’un gelmesidir ki, onda Rabbinizden ‘sekîne (bir güven duygusu?) ve huzur’ ile Musa ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır.” denilerek Tâlût’un krallığı resmen tescil edilir.⁴⁶

ya çok bilgili ve yakışıklı oluşuyla açıklanır. Ayrıca onun isminin, İbranice’de “Şavul” veya “Şadul”, Süryanice’de “Şaruk” veya “Şazuk” olduğu bildirilir. Bkz. Taberî, Târîhü’t-Taberî, (Ebu’l-Fazl), Kâhire, 1987, I, s. 475; Şehabeddin Ahmed b. Abdülvehhab b. Muhammed Nüveyrî, *Nihayetü’l-ereb fi fununi’l-edeb*, Vizaretü’s-Sekâfe ve’l-İrşad, XIV, Kâhire, [t.y.], s. 36-37; Sabir Tuayme, *Benu İsrail fi Mizâni’l-Kur’ani’l-Kerim*, Dâru’l-Cil, Beyrut, [t.y.], s. 226; Muhammed Ahmed Cadelmevla, Ali Muhammed Bicavi, Muhammed Ebü’l-Fazl İbrâhim, *Kasasü’l-Kur’ân*, Dârü’t-Türas, Kahire, 1984, s. 175.

⁴⁵ Tanah’ta Samuel olarak anlatılan bu peygamberin ismi, Kur’an’da zikredilmez. Sonraki dönem İslâm kaynaklarında onun isminin, “Sem’un, Şem’un veya Uşmu’il” olduğu kaydedilir ve onunla ilgili bazı bilgiler verilir. Bu bilgiler büyük oranda Yahudi geleneğindeki Samuel kıssasıyla örtüşür. Örneğin, bir rivayete göre İsrailoğulları, kralları Câlût (Tanah’ta Golyat) olan Amalika kavmiyle savaşı kaybeder, onlara cizye vermek zorunda kalırlar. Bu savaşta Tevrat ve Tâbût (Ahit Sandığı) düşman eline geçer. İsrailoğulları, Allah’tan kendisiyle savaşa katılacakları bir peygamber göndermesini isterler. Peygamber soyundan hamile bir kadın dışında hiç kimse yoktur. Bu kadın, halkın beklentisi doğrultusunda bir erkek çocuğu için dua eder ve bir erkek çocuk dünyaya getirir. Bu çocuğun ismini “Allah duamı işitti” anlamında Şem’un veya Uşmu’il koyar. Bkz. Taberî, I/467-471; Nüveyrî, XIV/37; Cadelmevla-Bicavi-Ebü’l-Fazl İbrâhim, s. 177; Krş. I. Samuel 1/20, 27.

⁴⁶ Bakara 2:246-248.

Kur'an'daki Tâlût kıssasında yer almayan bazı ayrıntıları, sonraki dönem İslâm kaynaklarında görmek mümkündür. Bir rivayete göre, buluş çağına gelen Uşmu'il'e peygamberlik görevi verilince İsrailoğulları ondan, Allah'ın kendilerine düşmanlarıyla savaştıkları bir kral göndermesi yönünde bir mucize göstermesini isterler. Peygamber de, uzun bir değnek getirip "kral olacak kişinin boyunun bu değnekten uzun olması gerekir" diye ilan eder. Ancak İsrailoğullarından hiç kimsenin boyu bu uzunluğa ulaşamaz. Babasının kaybolan eşeklerini aramak üzere peygamberin yanına gelen Benyamin kabilesinden Tâlût'un boyu istenilen ölçüye uyduğunu gören Uşmu'il onlara, "Allah'ın Tâlût'u kendilerine kral olarak gönderdiğini" bildirir. Fakat oradakiler, onun ne peygamber soyu Levi'den ne de kral soyu Yahuda'dan olmadığını söyleyerek krallığına karşı çıkarlar. Tâlût da peygambere, kendi kabilesinin İsrailoğullarının en küçük kabilesi olduğunu, nasıl kral olabileceğini sorar.⁴⁷ Peygamber ona, kendisi için krallığın işareti döndüğünde babasının kaybolmuş eşeklerini bulması ve bir de kendisine vahyin gelmesi;⁴⁸ İsrailoğulları için onun krallığının delili ise Tâbût'un gündüz vakti onların açıkça göreceği şekilde gök ve yer arasında melekler tarafından indirilmesi olarak açıklar.⁴⁹

Bazı rivayetlerde, Tâlût'un krallığının meşru oluşunun delili olarak gösterilen tâbûtun, yer yüzüne indirildiği sırada Hz. Âdem'e verildiğinden bahsedilir. Hz. Âdem'den itibaren elden ele geçen tâbût, sonunda İsmail'in oğlu Kayzer tarafından Yakub'a teslim edilir. Tâbût'un içerisinde, Musa'ya verilen, peygamberlerin kalplerinin yıkandığı altın bir tas olan "sekîne" ile tabletler, Musa'nın asası ve ayakkabıları, Harun'un sarık ve asası ve bir miktar kudret helvası vardır.⁵⁰ Yine Tâbût'un, Amaleklilerin eline geçtikten sonra, başlarına gelen bir takım felaketlerin sebebi olarak düşünülerek İsrailoğullarına geri gönderildiğinden söz edilir. Bir

⁴⁷ Krş. I. Samuel 9/3- 21.

⁴⁸ Krş. I. Samuel 10/6-11.

⁴⁹ Taberî, I/467-471; Nüveyrî, XIV/37; Ebied and L.R. Wickham, "Al-Ya'kub'î's Account of the Israelite Prophets and Kings", *Journal of Near Eastern Studies*, 29/2 (1970), s. 85.

⁵⁰ Taberî, I/468-469.

rivayete göre ise, onu bizzat melekler götürüp Tâlût'un evine bırakırlar.⁵¹

Kur'an'da Tâlût'un Tanah'ta anlatılan, Tanrı'nın emrine itaat etmediği için krallığının sonlandırıldığı ve onun ölümüyle ilgili hiçbir bilgi verilmezken, sonraki dönem İslâmî kaynaklarda, tıpkı Yahudi geleneğinde anlatıldığı gibi, Tâlût'un hayatı trajik bir şekilde sona erer. Tâlût, krallığı döneminde yaptıklarından pişmanlık duyar ve tövbe etmek ister. Her gece kabristana gidip ağlayan kral, bir gün Uşmu'il'in kabrine gidip ondan yardım ister. Kral kabre gidip seslendiğinde Uşmu'il, topraktan başını çıkarıp Tâlût'la konuşur. Krala tövbesinin kabulünün ancak, Allah yolunda savaşıp oğullarıyla birlikte öldürülmesiyle mümkün olacağını söyler ve tekrar kabrine döner. Tâlût da, savaşır ve oğullarıyla birlikte bu savaşta öldürülür.⁵² Bir rivayete göre Tâlût, bu savaşta ölüncüye kadar kırk yıl İsrailoğullarına krallık yapmıştır.⁵³

Yaşasın Yeni Kral: Davut ve Krallığı

Tanah'ın II. Samuel kitabı, Davut'un krallığının bir tarihçesidir. Davut'un Tanah'taki hikâyesi belirsizlikler, çelişkiler ve sürprizlerle doldur.⁵⁴ Buna rağmen, onunla alakalı anlatılanlar, diğer kralardan çok daha fazladır. Davut'la ilgili hikâyeler serisi I. Samuel Kitabı'nın 16. babından başlar, I. Krallar Kitabı'nın 2/12. cümlesiyle sona erer. Genel kabul, Davut'la ilgili tarihsel materyalin farklı kaynaklardan alındığı yönündedir. Söz konusu anlatımlarda, açık bir şekilde onun idealize edilmesi yönünde bir eğilim göze çarpar. Özellikle Tarihler Kitabı'nda bu çok daha barizdir.⁵⁵

Saul'ün daha önce bahsedilen hataları, krallığın Saul'den tetricen alınıp başka birisine verileceği süreci başlatmış olur. Saul, henüz krallığa devam ederken, Tanrı, Samuel'i yeni kral adayını

⁵¹ Nüveyrî, XIV/42-43.

⁵² Nüveyrî, XIV/53.

⁵³ Taberî, I/475.

⁵⁴ Paul Borgman, *David, Saul and God/Rediscovering an Ancient History*, Oxford University Press, New York, 2008, s. 4-5.

⁵⁵ Bustanay Oded, "David", *EJ*, CD Edition.

meshetmek için Beytlehem'e gönderir.⁵⁶ Peygamberin kutsadığı bu yeni kral, Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden Efratlı Yişay adında bir adamın sekiz oğlundan en küçüğüdür.⁵⁷ Kızıl saçlı, yakışıklı, gözleri pırl pırl bir delikanlı olan bu kişi Davut'tur.⁵⁸ Tıpkı Saul gibi, o da babasının sürülerini otlatan bir çobandır ve sonunda İsrailoğullarının yeni kralı olacaktır.

Yehova, krallığı Saul'den alıp Davut'a verince, Tanrı'nın ruhu da Davut'a iner. Dolayısıyla Saul'den Tanrı'nın ruhu ayrıldığı için, kötü ruhlar ona sıkıntı vermeye başlar.⁵⁹ İşte Saul ile Davut'un yolları bu noktada keşişecektir. Çok iyi lir çalan Davut, kralın daveti üzerine saraya çağrılır. Böylece Davut'un krallığı için ilk adım atılmış olur. Davut'u saraya gönderilmesini sağlayan yine Yehova'dır.

Samuel Kitabı'nda, Davut'un Kral Saul'le tanışmasıyla ilgili iki rivayet vardır.⁶⁰ Birinci rivayete göre, Davut, Saul'ün son yıllarında yaşadığı ruhsal bunalımı atlatmak için, saraya lir çalmak için getirilmesiyle başlar. İkinci rivayete göre ise o savaş tecrübesi olmayan bir çobandır. Filistîlerle yapılan bir savaş esnasında Saul'le tanışır. Davut'un, yenilmez dedikleri Golyat'la savaşta galip gelip onu öldürmesi, onu bir kahraman ve halkın gözdesi yapar.

Davut-Golyat Mücadelesi

"Bugün İsrail ordusuna meydan okuyorum!
Benimle dövüşecek birini çıkarın karşıma!"⁶¹

İsrail'in ilk kralı, cesur ve korkusuz kral Saul'ü, Golyat'ın bu sözlerle meydan okuması korkutmuş olabilir mi? Daha önce defalarca savaşa katılmış ve zaferler kazanmış kral bugün neden korkmuştur? Yukarıdaki bu sözlerin, öleceğini bildiği halde düşmanın üzerine cesurca giden bir kralı gerçekte korkuttu mu bilinmez ama bir

⁵⁶ I. Samuel 16/1 vd.

⁵⁷ I. Samuel 17/12-14.

⁵⁸ I. Samuel 16/12.

⁵⁹ I. Samuel 16/13-15.

⁶⁰ I. Samuel 16-18.

⁶¹ I. Samuel 17/10.

“kahraman” yarattığı muhakkaktır. Bu kahraman daha sonra isminden sıkça söz edilecek olan, Davut’tan başkası değildir.

Kral, İsrailoğullarına meydan okuyan Filistîli Golyat’ı “Öldürüne büyük bir armağanın yanı sıra kızını da vereceği; Babasının ailesini de İsrail’e vergi ödemekten muaf tutacağı” haberini alan Davut, Golyat’la savaşmak ister. Kralın karşı çıkışına, “Bir aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaçırınca, peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağzından kurtarırım. Eğer aslan ya da ayı üzerime gelirse, boğazından tuttuğum gibi vurur öldürürüm. Kulun aslan da, ayı da öldürmüştür. Bu sünnetsiz Filistîli de onlar gibi olacak.” diyerek kralı ikna eder. Attığı sapan taşı Golyat’ı yere devirir. Davut, yerde yatan Golyat’ın boğazını keser. Böylece İsrailoğulları arasında büyük bir üne kavuşur.⁶²

Bu olaydan sonra Davut, halkın nazarında Saul’dan daha çok sevimliye başlanır. Hatta Saul’ün en büyük oğlu Yonatan ile Davut arasında çok yakın bir arkadaşlık gelişir. Saul ve askerleri karşılamaya çıkan kadınların terennüm ettikleri “*Saul vurdu binlerini, Davut da on binlerini.*” sözleriyle Davut’a karşı gösterilen bu aşırı teveccüh, Saul’ü çok kızdırır ve kıskançlığına sebep olur. Onun bu kıskançlığı, Davut’u öldürme girişimine götürecektir bir düşmanlığa dönüşür. Bu yüzden Saul, onu birçok kez öldürmek isterse de başarılı olamaz.⁶³

Kendi kızıyla Davut’u evlendirme sözü bile onu tuzağa düşürüp öldürtmek amacıyla. Çünkü kızıyla evlenebilmesi için şart koştuğu şey: “Başlık parası olarak yüz Filistînin öldürülmesidir.” Bu şekilde Davut’un Filistîlerin eline düşüp öldürüleceğini ummuştur. Fakat durum kralın umduğu gibi gitmez, Davut ve adamları iki yüz Filistîyi öldürür. Sonunda kral kızını onunla evlendirmek zorunda kalır.⁶⁴

Bir başka seferinde yine kralın kendisini öldüreceği haberini alan Davut, saraydan ve şehirden kaçır. Gittiği yerde “Sıkıntısı,

⁶² Bkz. I. Samuel 17/25-51.

⁶³ Bkz. I. Samuel 18/7; 18/5-29; 19:1, 4-7, 9-10.

⁶⁴ Bkz. I. Samuel 18/25-27.

borcu, hoşnutsuzluğu olan herkes Davut'un çevresinde toplanmaya başlar. Davut, her geçen gün sayıları artan bu insanlara liderlik yapmaya başlar. Bundan sonra Saul, Davut'un peşine düşer ve gittiği yerlerde irtibatla olduğu kişileri katletmeye başlar. Bunlar arasında kâhin Ahimelek ve tüm ailesiyle birlikte "Erkek, kadın, çoluk çocuk demeden kâhinler kenti Nov'un halkını kılıçtan geçirirler. Sığırları, eşekleri, koyunları da öldürürler."⁶⁵

Sonraki yıllarda Davut, birkaç kez fırsat yakalamasına karşın kral Saul'ü öldürmez.⁶⁶ O, savaşlar yapıp zaferler kazanır. Şöhreti gün be gün artarak devam eder. Saul ile Samuel peygamber arasındaki anlaşmazlık, Davut'un şöhretini daha da artırır. Çünkü peygamber, kral Agak olayından sonra bir daha Saul'ü görmeye hiç gitmemiştir.⁶⁷

Saul'ün oğlu İş-Boat'ın öldürülmesinden sonra bütün kabileler kendisine gelip krallığını kabul ederler. Davut, kırk yıllık krallığı süresince İsrail'in düşmanlarıyla savaşır ve büyük başarılar kazanır.⁶⁸

İslâm Kaynaklarında Davut-Câlût (Golyat) Mücadelesi

İslâm kaynaklarında Davut'un Câlût'u (Golyat)⁶⁹ yenmesi ve Kral oluşu şu şekilde anlatılır: Tâlût, kral olduktan sonra, Câlût komutasındaki orduyla savaşmak üzere yola çıktığında askerlerine, Allah'ın bir ırmakla kendilerini imtihan edeceğini haber verir. Askerlerden çok azı hariç ırmaktan doyasıya su içer ve imtihanı kaybederler. Bunun neticesinde, ırmağın suyundan içenler ırmağı geçemez, Câlût ve askerlerine karşı koyma ve savaşma gücünü kaybederler. Diğerleri ise ırmağı geçip Câlût'un ordusuyla savaşır. Bu savaşta Davut, Câlût'u öldürür ve kendisine krallık ve hikmet verilir.⁷⁰

⁶⁵ I. Samuel 22/2, 11-29.

⁶⁶ I. Samuel 24 ve 26.

⁶⁷ I. Samuel 15/35.

⁶⁸ Bkz. II. Samuel 5/1-4; I. Krallar 2/11.

⁶⁹ Câlût (Golyat) hakkında daha detaylı bilgi için bkz. Abdurrahman Küçük, "Câlût", *İslâm Ansiklopedisi*, DİA, İstanbul, 1993, VII, 38.

⁷⁰ Bakara 2: 249-251.

Sonraki dönem kaynaklarda, Amaleklilerle savaşmak üzere çıkanların sayısının yetmiş veya seksen bin kadar oldukları, suyundan içilmesinin yasak edildiği ırmağın Ürdün Nehri olduğu ifade edilmektedir. Bu sudan içmeyenlerin sayısı konusunda farklı rakamlar verilmektedir. Bazı kaynaklarda dört bin, bazılarında ise Hz. Muhammed'in Bedir ehli için söylediği bir hadisten hareketle 313 (310 veya 319) rakamları yer almaktadır.⁷¹

Câlût savaş öncesi Tâlût'a haber gönderip kendisiyle mübareze yapacak birisini ister. Eğer kendisi öldürülürse ülkesini kendilerine vereceğini, kendisi öldürürse ülkelerini alacağını söyler. Bu teklif karşısında Tâlût askerlerini çağırır ve Câlût'u öldürene kızını ve ülkenin yarısını (üçte birini) vereceğini vaat eder.⁷² Davut, Câlût'u öldürdükten sonra Tâlût ondan mehir istemiş, ancak daha sonra halkın tepkisinden çekinerek düşman askerlerinden 200 kişinin (300 kişi veya 200 dev) başını getirmesini şart koşmuştur. Neticede Davut, denilenleri yaparak Tâlût'un kızıyla evlenir. Halkın Davut'a karşı gösterdikleri sevgiyi kıskanan kral, onu öldürmek istemişse de, eşinin haber vermesi üzerine ölümden kurtulmuştur.⁷³ Kralın onu ikinci öldürme girişimi ise mağaradaki örümcek ağı sayesinde başarısız olmuştur.⁷⁴

Tanah'ta anlatılan, Saul'ün Tanrı'nın emrine itaat etmediği için krallığının sonlandırıldığı ve yerine Davut'un kral olarak seçildiği şeklindeki bir bilgi, Kur'an'da yer almaz. İslâmî gelenekte, kırk yıl krallık yaptığı söylenen Tâlût'un ölümünden sonra, Davut, hem kral hem de peygamber olur. "Allah ona krallık ve hikmet verdi" ayeti,⁷⁵ Davut'a hem Uşmu'il'in peygamberliği, hem de Tâlût'un krallığının verildiği şeklinde yorumlanmaktadır.⁷⁶

⁷¹ Taberî, I/469; Nüveyrî, XIV/44-45.

⁷² Krş. I. Samuel 17/8-9, 25.

⁷³ Krş. I. Samuel 18/25-27, 19-20.

⁷⁴ Taberî, I/473; Nüveyrî, XIV/46-51.

⁷⁵ Bakara 2:251.

⁷⁶ Taberî, I/468-475; Nüveyrî, XIV/42-53; Tabatabaî, II, 622-645).

Davut'un Sevapları ve Günahları

Davut, yakışıklı, akıllı konuşan, iyi lir çalan başarılı bir müzisyen, usta bir şair; muhteşem bir siyasetçi, güçlü bir savaşçı, komutan ve yönetici olduğu kadar,⁷⁷ bazı konularda zayıflıkları vardır. Mesela kendi ailesini doğru dürüst yönetmekte ve saray işlerini entrikalardan bağımsız bir şekilde idare etmekte başarısızdır.⁷⁸

Kral Davut'un siyasî ve askerî başarılarını gölgeleyen en önemli olay, hiç şüphesiz "Bat-Şeva" ile olan gayr-i meşru ilişkisidir. Bu ilişki neticesinde kadının gebe kaldığını öğrenen kral, kocası Uriya'yı, vurulup ölmesi için, savaşın en şiddetli olduğu cepheye gönderir. Davut, Uriya'nın ölümünden sonra kadını saraya getirtip evlenir. Bat-Şeva bir oğlan doğurur.⁷⁹

Davut'un işlediği bu günah, Tanrı'nın hoşuna gitmez ve Natan peygamberi krala gönderir. Natan, krala "birçok koyunu ve sığırı olan zenginle, yalnızca bir kuzusu olan yoksulun hikâyesini" anlatarak, Davut'a yaptığıнын cezayı gerektiren bir günah olduğunu hatırlatarak, doğacak çocuğun mutlaka öleceğini ve hanımlarının gündüz vakti kendi gözü önünde ve herkesin önünde başkalarıyla yatacağını haber verir.⁸⁰

Davut, kendi verdiği hüküm gereğince, Bat-Şeva için dört kat cezalandırılacaktır.⁸¹ Bazı kaynaklarda ilerleyen zamanlarda meydana gelen bazı olaylar, bu günahı sebebiyle Davut'a verilen cezalar olarak yorumlanmıştır: (1) Bet-Şeva'nın ilk çocuğunun ölümü,⁸² (2) Oğlu Amnon'un ölümü,⁸³ (3) Tamar'ın kötü kaderi⁸⁴ ve (4) Avşalom'un kötü kaderi.⁸⁵ Bazı rabbiler, bu cezaların hiç birinin Davut'un bedeninde cereyan etmediğini belirtirler. Ancak bir rivayete göre Davut, altı ay cüzama yakalanır. Bu süre içerisinde

⁷⁷ I. Samuel 16/18.

⁷⁸ Oded, "David", *EJ*, CD Edition.

⁷⁹ II. Samuel 11/1-27.

⁸⁰ II. Samuel 12.

⁸¹ II. Samuel 12/6.

⁸² II. Samuel 12/14-19.

⁸³ II. Samuel 13/6-29.

⁸⁴ II. Samuel 13/6-22.

⁸⁵ II. Samuel 18/13-18.

Sanhedrin üyeleri ondan uzaklaşır, Şekina da ondan ayrılır. “Bana dönsün senden korkanlar, öğütlerini bilenler”⁸⁶ ve “Kurtar beni kan dökme suçundan...”⁸⁷ cümlelerinden birincisinin Sanhedrine, ikincisinin de Şekina’ya işaret ettiği söylenmektedir.⁸⁸

Davut’un son yılları savaşlar ve iç isyanlarla geçer. Son zamanlarında oğlu Süleyman’ı henüz hayattayken kral eder. Kısa süre sonra da hayata gözlerini yumar.⁸⁹ Davut, otuz yaşında kral olmuş ve kırk yıl krallık yapmıştır.⁹⁰

Rabbanî Kaynaklarda Davut

Rabbanî literatürde Davut’la ilgili verilen bilgilerden bazıları onu yüceltmeye/ülküleştirmeye, bazıları günahlarından dolayı temize çıkarmaya ve bazıları da eleştirmeye çalışır.⁹¹

Davut’un İsrail’in seçkin bir ailesine mensup olduğu ve Tanrı tarafından seçildiği ifade edilir. Ataları için, onlar soyluların soylusu ve İsrail’in en gözde kabilesinin büyük adamlarıydı denir. Tanah’ta açıkça söylenmese de onun, Musa’nın kız kardeşi Miryam’ın neslinden olduğu ileri sürülür.⁹²

Davut’un diğer İsrail krallarının aksine, krallığında eşsiz bir durumdadır. Davut hanedanlığının asla sona ermeyeceğine inanılır. Hatta Midraş’ta “Tanrı’nın kıyamete kadar Davut’un kral olmasını çok istediği” ve “Her kim Davut hanedanlığının hükümlerine karşı çıkarsa, yılanın sokmasını hak etmiştir” denilir.⁹³

Bazı rabbiler, Davut’un günahsız olduğunu savunur ve “Her kim Davut günah işlemiştir derse, hata eder” derler.⁹⁴ Aynı şekilde, Davut’un Tanah’taki tövbesinin, kendisi için değil, başka insanlar

⁸⁶ Mezmurlar 119/79.

⁸⁷ Mezmurlar 51/14.

⁸⁸ Ibn Chabib, II/67; Nativ, s. 163-164.

⁸⁹ II. Samuel 1-2.

⁹⁰ II. Samuel 5/1-4; I. Krallar 2/11.

⁹¹ Nativ, s. 160.

⁹² <http://www.jewishencyclopedia.com/view.jsp?artid=82&letter=D&search=dauid> (11.10.2009).

⁹³ Israel Moses Ta-Shma, “David”, *EJ*, CD Edition.

⁹⁴ TB, Şabat 56a.

için olduğunu söylerler. Farklı bir yaklaşıma göre ise Davut yaptıklarından pişman olur ve bağışlanır.⁹⁵

Bazı kaynaklarda, Davut'un Bat-Şeva'yla olan günahı da yine hafifletilmeye ve Davut temize çıkarılmaya çalışılır. İddiaya göre askerler, hanımlarını "agunah"tan (boşanma kâğıdı olmadan veya kocasının öldüğüne ilişkin hiçbir delilin olmadığı kadının yeniden evlenememe durumu)⁹⁶ korumak istemişlerdir. Uriya, tıpkı Davut'un ordusundaki diğer askerlerin yaptığı gibi, savaşa gitmeden önce eşine bir boşanma kâğıdı verir. Bu yüzden Bat-Şeva, Davut'la nikahsız birlikte olduğunda resmî olarak duldur. Üstelik Uriya bir asidir ve ölümü hak etmiştir.⁹⁷

Bunların dışında rabbanî kaynaklarda Davut'un faziletiyle ilgili söylenen şeylerden bazıları ise şöyledir: (1) Âdem'in 1000 yıl yaşayacakken, hayatının yetmiş yılını Davut'a verdiği, bu yüzden 930 yıl yaşadığı iddia edilmiştir. (2) "Kavmimi, İsrail'i sen güdeceksin"⁹⁸ cümlesinde dendiği gibi Davut, İsrail'in çobanıdır. Davut'un çobanı ise bizzat Tanrı'dır.⁹⁹ (3) Mika 5/5'de ifade edilen İsrail'in "yedi çobandan" merkezde Davut, sağında Âdem, Şit ve Metuşelah,¹⁰⁰ solunda İbrahim, Yakup ve Musa vardır. (4) İsrail'i ayakta tutan iki güzel lider: Musa ve Davut'tur. (5) En çok övülmeye layık kral Davut; en çok övülmeye ayık peygamber de Musa'dır. Musa, İsrailoğullarını Mısır'dan kurtarmış; Davut da İsrail'i tehdit eden krallıkların boyunduruğundan kurtarmıştır. Musa, denizi bölmüş; Davut ise İsrail için nehirleri bölmüştür. Her ikisi de mezbah yapmış ve kurban sunmuştur. (6) Davut, bir günde dört aslan ve üç canavar öldürmüştür. (7) Bakır bir yay alıp bükümüştür. Bakır bir yayı bükmek, onun kolunu bükmekten daha kolaydır. (8) Bir ok atardı, aynı anda 800 kişiyi öldürürdü. (9) Sesi

⁹⁵ Nativ, s. 160, 166.

⁹⁶ Philip Birnbaum, *Encyclopedia of Jewish Concepts*, Hebrew Publishing Company, New York, 1991, s. 457-458.

⁹⁷ TB, Şabat 56a. Ayrıca yorumlar için bkz. <http://adderabbi.blogspot.com/2005/06/reading-of-shabbat-56a-davids-sin-or.html> (11.10.2009).

⁹⁸ II. Samuel 5/2.

⁹⁹ <http://www.judaicaplus.com/tzadikim/kingdavid.htm> (11.10.2009).

¹⁰⁰ Tekvin 5/21-27.

çok hoştu. (10) Davut'u rüyasında gören dindarlığı elde edeceğini umabilir.¹⁰¹

Davut, Tanrı için bir mabet yapmak ister, ancak Tanrı "Adıma bir tapınak kurmayacaksın. Çünkü sen savaşçı birisin, kan döktün" diyerek,¹⁰² bunu kendi soyundan gelecek birisinin yapacağını bildirir. Davut için belki de en güzel müjde Tanrı'nın "Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak; tahtın sonsuza dek sürecektir." sözleri olmuştur.¹⁰³

İslamî Kaynaklarda Davut

Kur'an'da Davut'la ilgili verilen bilgiler içinde soyu ve hayatıyla ilgili bilgi verilmez. Câlût'u öldürmesinden sonra Allah'ın, ona hükümdarlık ve hikmet verdiği, dilediği ilimlerden de öğrettiği belirtilir. Ayette geçen hikmeti, peygamberlik olan yorumlayan müfessirler, Hz. Davut'un şahsında krallık ve peygamberliğin birleştiğini söylerler.¹⁰⁴

Hz. Davut'la ilgili Kur'an'da zikredilen ayetlerin içeriği şöyledir: (1) Zebur verilmiş;¹⁰⁵ (2) Yeyüzünde halife kılınmış, saltanatı güçlendirilip adaletle hükmetmesi emredilmiş;¹⁰⁶ (3) Sürekli ibadet etmiş, günah işlemekten sakınmış;¹⁰⁷ Dağlar ve kuşlar onun emrine verilmiş, sabah-akşam onunla Allah'ı tesbih etmişler¹⁰⁸ ve (4) Demiri işleyip zırh yapmıştır.¹⁰⁹

Kur'an'ın verdiği bilgiler dışında, sonraki dönem İslâmî kaynaklarda yer alan bilgilerin çoğu, İsrailiyât türünden olup Tanah'taki bilgilerle büyük oranda benzerlik gösterdiği için, burada onları tekrar etmeyeceğiz.¹¹⁰

¹⁰¹ <http://www.judaicaplus.com/tzadikim/kingdavid.htm> (11.10.2009)

¹⁰² I. Tarihler 28/3.

¹⁰³ II. Samuel 7/7/12-13, 16; I. Tarihler 17/11-13.

¹⁰⁴ Fahreddin er-Râzi, et-Tefsîrü'l-Kebîr, Dâru'l-Kutubu'l-İlmiyye, V-VI, Beyrut, 1990, s. 159-160.

¹⁰⁵ Nisa 4/163; İsrâ 17/55.

¹⁰⁶ Sâd 38/20, 26.

¹⁰⁷ Sâd 38/17.

¹⁰⁸ Enbiyâ 21:79; Sebe 34:10.

¹⁰⁹ Enbiyâ 21:80; Sebe 34:10-11.

¹¹⁰ Bu konuda daha detaylı bilgi için bkz. Ömer Faruk Harman, "Dâvûd", *İslâm Ansiklopedisi*, DİA, İstanbul, 1994, s. 21-24.

Saul-Davut Karşılaştırması

Buraya kadar, İsrailoğulları tarihinde başarıları ve günahlarıyla bir döneme damgasını vuran iki önemli şahsiyetin Yahudi dinî geleneğinde, kısmen de İslâm geleneğinde, nasıl anlaşıldığını ve yorumlandığını açıklamaya çalıştık.

İsrail'in ilk kralı, hem en uzun boylu adam hem de on iki İsrail kabilesinin en küçük ve en zayıfı olan Benyamin kabilesine, bu kabilenin de en küçük aşiretine mensuptur.¹¹¹ Saul'un kişisel tarihi, Tanah'taki en trajik hikâyelerden birisidir. Çünkü Saul ilk olarak sahneye çıktığında onu şefkatli, mütevazı, görkemli bir görünüşü olan bir genç, işinden memnun, çok sağlıklı ve güçlü birisi olarak görüyoruz. Kral olduğunda ciddi bir değişim yaşamış, huzuru ve heybeti kaybolmuş, zihin dinginliği kronik kuruntu ve vesveselerle düşmüştür.¹¹²

Bazı araştırmacılar ilk kralın Benyamin kabilesinden seçilmesinin tesadüfî olmadığı görüşündedirler. Bunun iki sebebi vardır. Birincisi, Hâkimler kitabının sonunda çok açık bir şekilde Benyamin'in en zayıf kabile olduğu görülür. Aynı şekilde yaşanan Levili olayında da bu kabilenin diğerlerince dışlanmışlığı söz konusudur. Bu düşmanlığın önlenmesi istenmiş olabilir. Bir başka husus, Benyamin en zayıf kabile olduğu için kral, kendisine sadık en az sayıda askere sahip olacak, böylece yeni kral diğer kabileleri tehdit etmeyecektir. Bunun aksine Davut, Yahuda'nın en güçlü kabilesine mensuptur. O, daha başarılı bir kral olmayı deneyecektir. Davut'u, Yahuda'nın kendi kabilesinden güçlü bir desteği vardır. Saul, başlangıçta böyle güçlü bir desteğe sahip değildir.¹¹³

İlk kralın Benyamin kabilesinden seçilmesinin ikinci sebebi, Tekvin'de yer alan bir konuyla ilişkilendirilir. İlk ata olan İbrahim'in ilk erkek çocuğu, cariyesi Hacer'den olmuş ve hemen sonrasında karısı Sara İshak'ı dünyaya getirmiştir. İbrahim'in halefi olarak İshak'ın seçimi, liderliğin en büyük çocuğuna geçmesi kura-

¹¹¹ I. Samuel 9/21.

¹¹² Phelps, s. 111.

¹¹³ Mordecai Richler, *National Review*, 8/1/1994, Cilt: 46, Sayı: 14, s. 3.

İna göre yapılmaz. Küçük olan çocuğun büyük olanın önüne geçmesi, İshak'ın iki oğlundan büyük olan Esav'ın yerine Yakup'un geçmesinde de yaşanır. Yakup'un on iki çocuğunun en genci Benyamin'dir. Bu yüzden onun soyundan gelen birisi ilk kral olmuştur. İlk kralın Benyamin kabilesinden seçilmesi, atalar döneminde yaşanan iki olaya bağlanmışsa da, Yahuda'dan Davut'un çıkışı, bu teoriyi yalanlayacaktır.¹¹⁴

Her ikisi de bizzat Tanrı tarafından kral olarak seçilmesine karşın, Tanah'ta anlatılan hikâyelerde, gözle görülür derecede birisi diğerine tercih edilmiş, olaylar Davut'un lehinde kompoze edilmiştir. Bu görüşü dile getiren araştırmacılar, I. Tarihler'de¹¹⁵ Saul'ün ölümünden hemen sonra Davut'un bütün İsrail'in kralı olduğu şeklinde yanlış bir varsayımda bulunduğu iddia etmektedir. Bunun sebebinin de II. Samuel kitabının bazı redaktörlerinin yanlış görüşlerinden kaynaklandığını belirtmektedirler. Zira genel kabul, Davut'un tüm İsrail'in kralı oluşu, ancak Saul'ün oğlu İş-Boşet'in¹¹⁶ ölümünden sonradır. Tarihler'deki bu hatanın Samuel'in kitaplarıyla düzeltilmesi gerektiği de ifade edilmektedir. Sonraki dönem gelenekte Davut'un nasıl idealize edildiğini ve başarılarının abartıldığını öğrenebiliriz. Ayrıca bütün İsrail'in ilk kralının, kuzey ve güneyi ilk birleştiren kişinin, popüler gelenekte gözde şahsiyet olması gerekir.¹¹⁷

Aynı şekilde metinsel karışıklığın Saul'ün iki yılının değersiz görüldüğü ve geçiştirildiği, tahta geçişinden kısa süre sonra da Tanrı tarafından reddedildiği anlatılır.¹¹⁸ Ayrıca kâhinler veya peygamber taraftarları da Saul'e karşı gösterilir. Saul'ün hayat hikâyesinin büyük bir bölümü ya Samuel ya da Davut'la ilgilidir. O bir taraftan Musa ve İlya'yla (Elijah) aynı düzeyde olan kâhin ve peygamberin, diğer yandan da bir gün kendi yerine kral olacak bir gencin gölgesinde kalmıştır. Saul, Tanrı'ya samimi olarak ibadet

¹¹⁴ Richler, s. 3.

¹¹⁵ I. Tarihler 11.

¹¹⁶ II. Samuel 4.

¹¹⁷ Cook, s. 3

¹¹⁸ I. Samuel 13/1-14.

eden bir yüreği vardır ve O'nun için kendinin ilk altarnı (mezbah) inşa etmiştir. O ölümünde bile cesur ve korkusuz bir yapısı vardır. Gözünü kırpmadan ölüme gidebilmiştir. Gerçek şu ki, Saul ve krallığıyla ilişkili eski gerçek özgün hikâyeler,¹¹⁹ üzülecek bir şekilde çok azdır.¹²⁰

Rabbanî kaynaklarda Saul ile Davut'un karşılaştırılmasının çok nadir olduğu belirtilmektedir. Örneğin Rabbi Huna, kral Saul ile kral Davut arasında işledikleri günahların bir mukayesesini yapar ve şu sonuca varır: "Saul bir günah işlediği için krallıktan edildi; Davut ise iki günah işlediği halde görevinde kaldı. İki kralın kaderinin farklı oluşu, Tanrı'nın Davut'un lehinde olmasına bağlanır. Hâlbuki Nov kâhinlerini topluca öldürülmesinden bile Saul sorumlu tutulmaz ve ona bu yüzden bir günah atfedilmez. Saul'ün tek günahı Amalek kralı Agak'ı öldürmemesidir. Tanrı bunun yüzünden Saul'ü kral yaptığına pişman olmuştur. Hâlbuki Davut iki günah işlemiştir. Davut'un işlediği günahlar, Uriya olayı ve nüfus sayımdır.¹²¹ Fakat bunlardan başka üçüncü bir günahı daha vardır ki, o da Bat-Şeva'yla olan ilişkisidir.¹²²

Davut'un İsrail'de sayım yaptığı için de cezalandırıldığı belirtilir. Talmud'da İsrail'in sayılmasına karşı çıkış, "İsrailoğulları'nın sayısı denizin kumu gibi sayılamaz..."¹²³ cümlesindeki "sayılamaz" ifadesi yasaklama olarak yorumlanmasından kaynaklanır.¹²⁴ Davut'un bu hatasının cezası, İsrail'in üzerine veba gönderilmesi ve yetmiş bin kişinin ölmesidir.¹²⁵

Agada'da Mika 5/5'de geçen "*yedi çoban ve sekiz önder*" ifadesinin yorumunda, yedi çobanın; merkezde *Davut*, sağında Âdem,

¹¹⁹ I. Samuel 14/35, 47 vd.

¹²⁰ Cook, s. 19.

¹²¹ II. Samuel 11; 24.

¹²² Nativ, s. 160.

¹²³ Hoşea 1/10.

¹²⁴ Bazıları Saul'ün de sayım yapmasına rağmen (I. Samuel 15/4) cezalandırılmaması yorumlarken; Saul'ün sayımının dolaylı olduğu, çünkü bir savaş öncesinde ordusundaki askerleri saydığı söylenir. Hâlbuki Davut, doğrudan nüfus sayımı yapmış ve bütün yetişkin erkekleri saymıştır. Bu durum kesin olarak yastır. Bkz. Nativ, s. 160.

¹²⁵ II. Samuel 24/15.

Şit ve Metuşelah, solunda İbrahim, Yakup ve Musa'nın olduğu, sekiz önderin ise Yesse (Davut'un babası), *Saul*, Samuel, Amos, Tsefanya, Hizkiya, İlya ve Mesih olduğu kaydedilmekte,¹²⁶ Davut'a peygamberler içinde merkezde yer verilirken, Saul ona göre ikinci planda kalmaktadır.

Saul kendi evinde bir aziz hayatı yaşamış, hatta kâhinsel temizlik kurallarını bile gözetmiştir. Tanrı, Saul'ün düşüşüyle ilgili bir şarkı kaleme aldığı için Davut'u azarlamıştır. Kendisini sıcak tutacak başka hiçbir giysisi olmadığı halde, Davut, Saul'ün manto-sunun köşesini kestiği için cezalandırılmıştır. Davut'un krallığı döneminde ülkede büyük bir kıtlık olduğunda, Tanrı ona, Saul'den geriye kalan şeylerin, şeref için onun yanına gömülmediği için bu cezanın verildiğini söylemiştir. O anda Saul'ü "Tanrı'nın seçtiği" diye çağıran tanrısal bir ses yankılanmıştır. Onun krallığı kaybetmesinin asıl nedeni, "kendisini küçümseyen", "değersiz insanlara/arkadaşlarına" karşı hiç bir intikam duygusu taşımayan yanlış bir uysallığa sahip olmasıydı.¹²⁷

Saul, Filistlilerle yapılan bir savaşta ölür ve uzun ömürlü bir hanedanlık oluşturamaz. Ardından kral olan Davut ise Yahuda kabilesindedir ve sağlam bir krallık tesis eder. Agada'da Davut ile Süleyman'ın krallıklarının devamlı oluşu, onların boynuzdaki yağ ile meshedilmelerine,¹²⁸ Saul ve Yehu'nun¹²⁹ krallıklarının uzun süreli olmayışını ise şişedeki yağla meshedilmelerine¹³⁰ bağlamaktadır.¹³¹

İki kralın farklı bir açıdan değerlendirenlerde şunları söylemektedirler: Kralların en yaygın huylarından/kusurlarından ikisi olan şehvet düşkününü ve intikamcı olma durumu Saul'de bulunmaz.¹³² Saul, bu yönüyle Davut'tan daha değerlidir. Çünkü Da-

¹²⁶ Ibn Chabib, II/29.

¹²⁷ E.S., "Saul, In the Agadah", *EJ*, CD Edition.

¹²⁸ I. Samuel 16/1; I. Krallar 1/39..

¹²⁹ II. Krallar 9-10.

¹³⁰ I. Samuel 10/1.

¹³¹ Ibn Chabib, II/249.

¹³² Phelps, s. 120.

vut'un çok sayıda hanımı ve cariyesi varken, Saul'un sadece bir hanımı vardır.¹³³

Davut, bir savaşta ölüm korkusuyla geride kalırken, Saul, son savaşında da ordusunu yönetmiştir. Saul'un, babalarının yolunca giden ve savaşlarda kahramanca ölen üç oğlu vardır. Davut'un üç oğlu babaları hayattayken, dördü ise Davut'un ölümünden kısa süre sonra ölür. Davut'un üç oğlu, babalarının yolundan giderek insan hayatını önemsememenin, güç ve kadın için arzularını kontrol edememenin cezasını çekmiştir.¹³⁴ Mesela Amnon, üvey kız kardeşi Tamar'a tecavüz etmiş; Avşalom, Amnon'u öldürmüş; Avşalom, babasına karşı isyan etmiş, babasının cariyesiyle ilişkiye girmiş ve sonra öldürülmüş; Adoniya, Süleyman'a verilen tahtı ele geçirmeye çalışmış, Davut'un ölümünün ardından da son zamanlarında Davut'un yanında olan dostu Avişag'ı eş olarak istemiş, Süleyman da bu isteği yüzünden onu öldürmüştür.¹³⁵

Geleneğe göre Mesih, Davut'un soyundan gelecektir. "Önde en küçük oymak Benyamin, Kalabalık halinde Yahuda önderleri"¹³⁶ ifadesinin Mesih'in Davut soyundan geleceğinin işareti olarak yorumlanmaktadır.¹³⁷

Sonuç

Buraya kadar söylenenlerden çıkan sonuç şudur: Bir tarafta Yahuda soyundan, İsrailoğullarının altın çağının mimarı Davut, diğer tarafta Benyamin soyundan, İsrail'in ilk kralı Saul. Aslına bakılırsa her iki kralın mensup olduğu kabileler, sonradan kuzey ve güney diye ikiye ayrılacak olan krallıkta, güneydeki Yahuda krallığını oluşturacaktır. Ancak krallık, Saul hariç bir daha Benyamin kabilesinin eline hiç geçmeyecektir.

Gerek Tanah'ta ve gerekse yorumlarda çok açık bir şekilde, Saul karşısında Davut'a ve tabii olarak Yahuda kabilesine karşı bir

¹³³ E. S., "Saul, In the Agadah", *EJ*, CD Edition.

¹³⁴ *Nativ*, s. 165-166.

¹³⁵ Sırasıyla bkz. II. Samuel 13/1-22; 13/22-33; II. Samuel 15, 18; I. Krallar 1/5-10; 2/13-25.

¹³⁶ *Mezmurlar* 68/27.

¹³⁷ *The Zohar*, Translation and Commentary: Daniel C Matt, Stanford University Press, California, 2006, s. 73.

yönelmenin ve tercihin olduğu görülür. Tanah'ın diğer bazı kitaplarında izlenebilen "Yahudacılık" etkisi, söz konusu bu kitaplara da sinmiş gözükmektedir. Aksi takdirde Saul'un, Davut'un yaptıkları karşısında oldukça önemsiz kalabilecek bir hatası yüzünden, apar topar gözden çıkarılışını ve krallığın elinden alınmasını anlamamız kolay olmayacaktır. Beklenen Mesih'in onun soyundan geleceği inancını da hesaba kattığımızda, Davut'un oldukça "masum" olması gerektiği daha iyi anlaşılacaktır.

Bütün hatalarına ve günahlarına rağmen Davut, ölümünden üç bin yıl sonra bile halkı arasında sevilmekte ve her gün Yahudiler Davut'un krallığının yeniden kurulması için dua etmektedirler. Saul ise ancak trajik sonuyla ve Davut'un, ölümünün ardından söylediği mersiyesiyle hatırlanmaya devam edecektir.

Two Kings – Two Stories: King Saul and King David -A Reading in the Light of History and Mythology-

Citation/©: Kurt, Ali Osman (2009). Two Kings – Two Stories: King Saul and King David -A Reading in the Light of History and Mythology-, MİLEL VE NİHAL, 6 (1), 261-287.

Abstract: In the history of Israeli, one of the most considerable examples in which history and mythology merged into a single body is, in no doubt, the story of the Kings Saul and David. God manifestly intervenes in the selection of both king who are successor and predecessor to each other as a king. It is likely to be the main point common to the both stories, i.e. the fact that God predetermined who will be the king.

Saul, the first king of Israelis, was elected as a king by the designation of God himself due to the demand for a king from the nation. Though Saul had great achievements in wars and united the Northern and the Southern into one, he lost his authority of kingdom in consequence of a sin he had committed. Subsequently, the power was turned over to David by God. David, like his predecessor, had great achievements. Nevertheless, he was not deprived of his authority despite of three sins he had committed, and what was more, his descendants had the power till the end of the Kingdom era. The most distinctive point in the stories is that Saul was ignored and his achievements were regarded as insignificant by the tradition in a later period; whereas David was idealized and his deeds were exaggerated.

Key Words: Tribes of Judah and Benjamin, Samuel, Saul, Goliath, David, King.

